

[Justitsministeren.]

ærede Medlem Støtte i saa Henseende, naar han bliver højtæret Justitsminister igen, ud fra den Betragtning, at der erved ikke gives Justitsministeren nogen særlig Beføjelse. Der gives ham nemlig kun den Beføjelse, at naar han lader Opholdsbog bortfalde, kan han, hvis han finder det nødvendigt, foreskrive Regler for, hvorledes de skal melde sig til Politiet. Og gaar vi bort fra Regelen om, at de paa-gældende skal have Pas, kan Justitsministeren give mildere Regler end Reglerne for Pas. Hvis det er nødvendigt at give Regler, er Ministeren altsaa bemyndiget til det, men kun paa dette Omraade; derfor staar der: Saadanne Udlændinge.

Flere ærede Ordførere har været inde paa, at 5 Aar var for lang en Tid. Hertil skal jeg gøre den almindelige Bemærkning, at hvis det skulde vise sig at være for lang en Tid, kan man jo forandre Loven, og her er det saa heldigt, at baade Administrationen og Lovgivningsmagten altid vil være interesserede i det samme, nemlig at komme over til friere Forhold. Administrativt set er de nuværende Regler meget vanskelige at arbejde med. Jeg tror imidlertid ikke, at vi her kan indtage et Særstandpunkt i Forhold til alle andre europæiske Lande. Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds vil vist give mig Medhold i, at vi paa dette Punkt er meget milde i Sammenligning med andre europæiske Stater. Men da det lader til at være et almindeligt Ønske, at de 5 Aar forandres til et kortere Tidsrum, er jeg villig til at stille et Ændringsforslag herom til anden Behandling; jeg har paa Fornemmelsen, at vi saa vil kunne undgaa Udvalg.

Steincke: Jeg takker den højtærede Justitsminister for Tilsagnet om at ville stille Ændringsforslag til Lovforslagets § 10; jeg opfatter det saaledes, at Ændringsforslaget vil komme til at gaa ud paa, at Loven kun skal gælde i 2 Aar, men jeg vil dog gerne have det bekræftet, thi hvis man kun ændrer de 5 Aar til 4 Aar, er det ikke tilstrækkeligt; det skal være 2 Aar, hvis vi fra vor Side skal kunne slutte os dertil.

Derimod maa jeg indrømme, at den højtærede Justitsministers Bemærkninger med Hensyn til mine Udtalelser angaaende § 7, ikke var saa lysende klare som hans Bemærkninger med Hensyn til Tidsfristen — i hvert Fald forstod jeg

ikke noget af dem. Jeg forstod nok, at han mente, at Justitsministeriet vilde blive mildere og mildere med Aarene, og det glædede mig som Udtryk for den Sandhed, at Aarene blidner Gemyttet, noget, jeg dog hidtil ikke har kunnet overbevise mig om for den højtærede Justitsministers personlige Vedkommende, men nu har jeg altsaa faaet hans udtrykkelige Tilsagn derom. Men i øvrigt forstod jeg altsaa ikke Bemærkningerne, for saa vidt de drejede sig om Pas og § 1, thi § 7 handler jo om noget ganske andet end Lempelser med Hensyn til Pas. Den drejer sig om, at arbejdssøgende Udlændinge, som efter den nugældende Lov skal være forsynet med Opholdsbog, fritages for denne Forpligtelse, naar de er i Besiddelse af gyldigt Rejsepas, men saa kan Justitsministeren fastsætte nærmere Regler om saadanne Udlændinges Pligt til at holde Politiet underrettet om deres Opholdssted. De skal altsaa ikke være forsynet med Opholdsbog, men der kan i Stedet for Opholdsbog træde særlige, af Justitsministeren fastsatte Regler om deres Pligt til at holde Politiet underrettet om deres Opholdssted. Denne Bemyndigelse giver Justitsministeren en ret stor Myndighed, som jeg ikke tror den nuværende Justitsminister vilde give en socialdemokratisk dito, selv om jeg hævder, at denne ikke kunde befrygtes at have villet give Politiet saa stor Myndighed som den nuværende højtærede Justitsminister. Det var med Henblik herpaa, jeg spurgte den højtærede Justitsminister, om han ikke vilde meddele os lidt nærmere om, hvad han egentlig havde tænkt sig, disse Regler skulde gaa ud paa, for at vi med større Betyrrelse, end det i Øjeblikket kan ske, kunde slutte os til det foreliggende Lovforslag. Men herpaa har jeg end ikke faaet det sarteste Svar i de Udtalelser, den højtærede Justitsminister fremkom med før.

Justitsministeren (Rytter): Det forekommer mig ikke, at det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, da han første Gang havde Ordet, spurgte om, hvorledes disse Regler vilde blive. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ironiserede over, at man herved gav Justitsministeren en Beføjelse, som man ikke vilde give en socialdemokratisk Justitsminister. Hvad det første Spørgsmaal angaar, har jeg besvaret det derhen, at der ingen Fare er ved at give en Justitsminister denne Beføjelse, selv ikke en socialdemokratisk